

Procesul-verbal al ședinței Comisiei de urbanism și amenajarea
teritoriului din data de 20 ianuarie 2023, ora 13.00

Ședința s-a desfășurat atât prin prezență fizică, la sediul autorității deliberative din municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 47, sector 5, etaj 3, cât și prin mijloace electronice, prin intermediul platformei online de videoconferință Webex.

Convocarea ședinței comisiei a fost făcută la solicitarea din data de 13.01.2023 a domnului președinte Hazarian Constantin.

NR. CRT.	NUME ȘI PRENUME
1.	Președinte - HAZARIAN CONSTANTIN – prezent
2.	Secretar - MILEA DAN – prezent
3.	MORARU ADRIAN FLAVIUS – prezent
4.	NICORESCU NICOREL – prezent
5.	RIGU ANDREI DANIEL – prezent
6.	SMIGHELSCHI COSMIN VICTOR – prezent
7.	PAVEL MARIUS ADRIAN – prezent
8.	ȘUHAN VALERIU NICOLAE – prezent
9.	IONESCU ANDREI GEORGE – absent
10.	VIGHECIU ADRIAN NICOLAE – absent
11.	CALENȚARU NASI – prezent
12.	GHERGHICEANU FLORENTINA – prezent
13.	VIȘAN HORIA ALEXANDRU – prezent

Ordinea de zi a ședinței comisiei comunicată prin convocare:
Planul Urbanistic General al Municipiului București.

Participă:

Domnul Marian Moiceanu – Rector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu;

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu;

Domnul Eduard Epure – Ordinul Arhitecților București;

Doamna Iulia Iatagan – Ordinul Arhitecților București;

Doamna Roxana Triboi – LNI Wageningen;

Doamna Hildegard Helene Brandl – UNITH2B Architects.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Bună ziua!

Deschidem ședința Comisiei de urbanism și amenajarea teritoriului a Consiliului General al Municipiului București.

Astăzi vom discuta despre Planul Urbanistic General, cel care este în faza de lucru la ora actuală.

I-am invitat astăzi pe domnul Tiberiu Florescu și pe domnul Marian Moiceanu, domnul prorector și domnul rector de la Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu. Vreau să menționez că Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu conduce consorțiul care va realiza și va finaliza Planul Urbanistic General care este în lucru în acest moment.

Am convocat această ședință pentru a discuta, mai mult sau mai puțin tehnic, și a lămuri anumite aspecte care țin de Planul Urbanistic General, pentru că în ultima vreme au existat diverse conferințe de presă din partea administrației, dar care nu au elucidat toate necunoscutele. Și având în vedere că la ora actuală există o anumită tensiune în societate, în București, referitoare la domeniul urbanismului, nu ar fi rău să mai lămurim anumite aspecte. Cred că este un mare pas înainte pe care îl facem în acest moment.

Domnul Consilier Șuhan Valeriu Nicolae

Solicit cuvântul. Am o întrebare.

Având în vedere că această dezbatere se referă la Planul Urbanistic General al Municipiului București, l-ați invitat cumva și pe domnul primar general? Eu cred că această dezbatere, în lipsa domniei sale, nu și-ar putea atinge scopul pe care dumneavoastră vi l-ați propus.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

I-am invitat pe domnul primar general care știu că este în primărie la ora actuală și pe domnul arhitect-șef și, din câte știu eu, dumnealui și-a luat concediu astăzi. Domnul primar general a primit invitație, știe de această ședință, este alegerea dumnealui câtă importanță îi dă. Eu sper să vină, pentru că nu îmi doresc o ședință în care să căutăm vinovați, îmi doresc să fie o ședință în care să îi lămurim și pe colegii arhitecți, urbanisti și ingineri ce urmează să se întâmple, care sunt termenele în mare, care sunt obiectivele.

Am uitat să anunț, **sunt prezenți 10 dintre cei 13 membri ai comisiei, deci avem cvorum pentru desfășurarea ședinței.**

O să vă rog să supunem la vot și ordinea de zi și anume discuțiile referitoare la Planul Urbanistic General.

Domnul Consilier Șuhan Valeriu Nicolae

Nu mi-am terminat intervenția. În lipsa domnului primar general, această ședință al cărei scop îl înțeleg foarte bine și sunt de acord cu el, mă tem că rezultatul dezbaterilor nu va fi cel așteptat. Poate este ocupat, poate îl solicită alte lucruri mai importante, dar având în vedere că de doi ani de zile suntem într-o stagnare păguboasă, cred că ar fi putut să își găsească timp. Să sperăm că poate vine, poate ne onorează cu prezența.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Noi, cât am putut, ne-am făcut datoria. L-am invitat, i-am invitat și pe cei din administrație. Vreau să le mulțumesc domnului Tiberiu Florescu și domnului Marian Moiceanu pentru prezență, sunt reprezentanții Universității de Arhitectură și Urbanism, poate cel mai serios partener pe care Consiliul General îl are în acest moment. Ne bucurăm că sunt alături de noi, să mai discutăm și să lămurim unele aspecte.

Domnul Consilier Șuhan Valeriu Nicolae

Și eu le mulțumesc pentru seriozitatea dumnealor. Mă așteptam ca și primarul general să fie tot atât de serios. Este nefiresc ca primarul general să nu participe la această ședință. Avem un partener, Universitatea de Arhitectură reprezentată de cei doi distinși domni, dar nu avem celălalt partener.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Înainte de a trece la alte întrebări, vă rog să votăm ordinea de zi și după aceea le dau cuvântul tuturor celor prezenți care doresc acest lucru.

Supun la vot **ordinea de zi**.

Eu sunt pentru.

Domnul Consilier Vișan Horia Alexandru

Pentru.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Pentru.

Domnul Consilier Rigu Andrei Daniel

Pentru.

Domnul Președinte Hazarian Constantin
Cu 10 voturi pentru, 0 împotriva, 0 abțineri, ordinea de zi a fost aprobată.¹

A cerut cuvântul domnul Adrian Moraru, urmat de domnul Dan Milea.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Doream să fac doar o precizare și o adăugare care cred că este importantă. S-a spus că de doi ani de zile contractul acesta trenează. A trenat și în tot mandatul doamnei Firea și este semnat de primarul dinaintea doamnei Firea. Apropo de când trenează contractul acesta și dacă vrem să ne arătăm cu degetul unii pe alții. Ca să fie foarte clar, să rămână în procesul-verbal de când este semnat contractul acesta. De pe vremea unui primar PSD și a unui alt primar PSD.

Domnul Consilier Șuhan Valeriu Nicolae

Înțeleg aluzia dumneavoastră, domnule Moraru, dar cred că sunteți pe lângă subiect. Eu nu mă refeream la contract, ci mă refeream la problematica urbanismului care trenează de doi ani de zile. La asta m-am referit. Tot așa, ca să rămână consemnat în procesul-verbal.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Dacă făceați PUG-ul în cele două mandate, nu mai eram aici să trenăm, să știți. Dacă făceați PUG-ul în termenii contractului semnat pe vremea lui Oprescu, nu avea loc ședința asta și nici blocajul din București.

Domnul Consilier Șuhan Valeriu Nicolae

Nu înțeleg de ce sunteți iritat. Nu am făcut niciun fel de intervenție care să vă irite. Am făcut doar o precizare și mă refeream la problematica urbanismului din municipiul București. Dumneavoastră mă atacați acum pe lângă subiect. Eu nu m-am referit la asta. Sunt de acord cu dumneavoastră, dacă PUG-ul era gata, era O.K. Motivele o să le aflăm în continuare.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Mi-aș dori ca ședința de astăzi să nu fie una politică, ci să fie un pic mai tehnică, să discutăm despre PUG și despre ceea ce urmează. Nu vreau să căutăm vinovați.

Îi dau cuvântul domnului Milea.

¹ Domnii Hazarian Constantin, Vișan Horia Alexandru, Moraru Adrian Flavius și Rigu Andrei Daniel și-au exprimat opțiunea de vot verbal. Prin urmare, voturile au fost consemnate în procesul-verbal în conformitate cu înregistrarea audio, precum și cu rezultatele generate de platforma online de videoconferință WebEx.

Domnul Consilier Milea Dan

Aș vrea să îi întreb pe cei doi invitați dacă au fost la întâlnirea de ieri cu arhitecții-șefi? Și dacă la întâlnire au fost primarul și arhitectul-șef?

Domnul Președinte Hazarian Constantin

O să îi dau cuvântul domnului Marian Moiceanu, urmând domnul Tiberiu Florescu. Vreau să vă anunț că sunt mai mulți colegi arhitecți în sală, inclusiv reprezentanți ai Ordinului Arhitecților din București, cărora le mulțumesc că ne onorează cu prezența. Mi se pare important ca Ordinul Arhitecților să fie parte a acestui demers. Am invitat-o și pe colega noastră Roxana Triboi, doctor în urbanism, specialist în securitate alimentară.

Îi dau cuvântul domnului Marian Moiceanu.

Domnul Marian Moiceanu – Rector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Vă mulțumesc!

Am participat la toate întâlnirile la care am fost invitat, ca reprezentant al universității. Și am participat și atunci când nu am fost invitat, când încercam să obțin o continuare a contractului. La întâlnirea de ieri eu n-am fost invitat, dar a fost invitată Universitatea, adică șeful de proiect, și șeful de proiect o să vă răspundă: da, a fost prezent. Vizavi de un scurt istoric, noi am reușit să semnăm, adică primăria și cu noi, am reușit să semnăm acest act adițional. Dar aș face o mică istorie și aș spune așa: au fost mulți care și-au dorit sincer acest proiect, continuarea acestui proiect. OAR București a fost una din instituțiile care a pus presiune pentru ca acest proiect să continue. Atunci ați fost și dumneavoastră, domnule Hazarian, prezent, împreună cu consilieri, și știți că au fost niște discuții acolo.

De asemenea, dumneavoastră, ca și Consiliu General al Municipiului București, pe partea de urbanism ați făcut demersuri în sensul acesta și noi vă mulțumim. Am mulțumit sincer și public de fiecare dată când s-a întâmplat. De asemenea, vă informez că și Prefectul Bucureștiului a organizat întâlniri unde noi am participat și de fiecare dată noi am spus că, evident, dorim să continuăm lucrul acesta și putem să-l facem. Atunci a fost și domnul primar general. Au avut loc trei întâlniri și cu domnul ministru al dezvoltării, cu domnul Cseke Attila, unde au fost prezenți: universitatea, majoritatea primăriilor și majoritatea arhitecților-șefi. Și, nu în ultimul rând, prim-ministrul. Deci prim-ministrul ne-a invitat, pe mine și pe domnul Tiberiu Florescu, cu un fost arhitect-șef și un consilier pe probleme de urbanism al prim-ministrului și am discutat subiectul PUG. Deci toți acești oameni au declarat și au făcut lucruri concrete. Ne bucurăm foarte tare că acest contract a fost semnat. Nu am

niciun motiv să cred acum că n-o să meargă lucrurile și parteneriatul pe care și domnul primar general, și domnul arhitect-șef, împreună cu echipa dânsului, au spus că o să îl asigure.

Eu, ca reprezentant al instituției, nu sunt parte în proiect, dar sunt prezent de fiecare dată când instituția este reprezentată în acest proiect sau în alte proiecte, nu doar în acest proiect. Domnul Tiberiu Florescu care este și prorector, dar este și președintele RUR, ca șef de proiect vă poate da multe detalii despre ce înseamnă conținutul acestui proiect. Probabil că nu este acum momentul, dar o să vă spună niște lucruri care țin de contract. Sunt niște așteptări. În contractul respectiv, în actul adițional, care a fost discutat mult cu echipa domnului primar general, cred că au fost 10 întâlniri în care echipa domnului primar general și noi am stabilit niște lucruri, niște deadline-uri, ce să se întâmple, cum să se întâmple. Așteptările sunt să fie respectat acest act adițional în conținutul lui, în ceea ce înseamnă termenele. Nu se poate face treaba asta decât dacă există un parteneriat corect între noi și consorțiu. Noi am asigurat acest parteneriat. În treacă-t fie spus, față de acum 10 ani de zile, când a început proiectul, niște lucruri s-au schimbat. Partenerii principali sunt în continuare cu noi, dar ne-am luat totuși și o măsură de siguranță și avem o aprobare scrisă de la primarul general, dacă anumiți parteneri nu mai au capacitatea să facă ceva, atunci să putem să asigurăm proiectul și cu alți parteneri și avem acest lucru aprobat. Deci am încredere că parteneriatul acesta va funcționa. Nu cum a funcționat până acum. De ce nu a funcționat? Pentru că era o problemă de responsabilitate și pentru că erau oameni care nu voiau să își asume această responsabilitate. Acesta este adevărul. Parteneriatul acesta trebuie să existe nu numai în cadrul consorțiului, ci și între Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu și PMB. Echipa domnului primar general împreună echipa noastră, cu echipa Universității, au ajuns la un consens, au semnat acest document. Există niște date de predare a unor documente, primim niște informații, până la sfârșitul lui 2023 o să vă spună domnul Tiberiu Florescu ce o să se întâmple.

În schimb, este un proiect atât de complicat pentru că realitățile s-au schimbat de acum zece ani. De fapt, acum doi ani de zile era o anumită realitate. Noi reușiserăm să deblocăm PUG-ul, fuseseră acceptate niște lucruri pe care noi le-am predat, după care, timp de doi ani de zile noi am trimis cinci scrisori instituționale, ca să ne întâlnim să discutăm acest subiect. Ne-am întâlnit cu domnul arhitect-șef care a fost binevoitor, dânsul ne-a chemat, ne-a convocat, am discutat de fiecare dată, am avut asigurări, s-a semnat. Este important ca acest parteneriat să funcționeze și am spus-o domnului primar general foarte clar. Am spus că acest lucru trebuie să se întâmple cu respectarea unor date pe care trebuie să le primim de la primărie. Este necesar să fie o relație de parteneriat între

PMB și primăriile de sector, pentru că noi nu putem să discutăm cu primăria de sector separat, pe anumite lucruri care țin de PUG, ci ele trebuie trimise la Primăria Capitalei. Am fost asigurați că lucrurile acestea se vor întâmpla. Nu mă îndoiesc, se vor întâmpla. Am spus clar, PUZ-urile trebuie să le primim, cele aprobate, PUZ-urile care sunt suspendate, domnul arhitect-șef a spus foarte clar: poate sunt lucruri care pot fi preluate. Asta înseamnă o relație bună între PMB și primăriile de sector, arhitectul-șef și arhitecții-șefi de sector. Cred că lucrurile acestea se vor întâmpla. De asemenea, trebuie o relație foarte bună cu ministrul dezvoltării. Domnul ministru Cseke Attila a fost cel care ne-a chemat de trei ori, a insistat pe treaba asta și uitați că s-a semnat, deci cred că lucrurile vor funcționa.

Eu aș spune că e nevoie și de implicarea politicianului. Dar implicare benefică. Cseke Attila este membru de partid. Ministrul dezvoltării a făcut ceea ce trebuia și ne-a promis că va face în continuare. Acest proiect nu trebuie doar verificat și luat de către primărie, trebuie avizat, trece prin comisie. Ministerul Dezvoltării poate face așa ceva, ca lucrurile să meargă și să se respecte termenele respective. Noi doi nu suntem membri de partid, politica noastră e politica de arhitectură și de urbanism, cât ne pricepem noi să facem. Într-un fel îndrăznesc să spun că suntem mai liberi decât cei care sunt membri de partid. Deci e bine ca politicianul să se implice în treaba asta, totuși poate să fie și o influență negativă. Urmează un an electoral și noi simțim treaba asta. Și de aceea avem și motive să credem că, la un moment dat, în toată echipa asta care poate funcționa pentru derularea PUG-ului și pentru a obține în 2023 o primă variantă care să fie foarte aproape de cea ultimă, s-ar putea ca unii oameni să nu fie interesați și să facă în așa fel încât lucrurile să fie încetinite. Să dea Dumnezeu să mă înșel! Noi suntem puțin mai liberi decât sunt membrii de partid, dar e nevoie de o decizie politică, pentru că este un proiect major, este un proiect foarte important care dă niște direcții, care reglementează niște lucruri și lucrurile acestea trebuie asumate. Ținând cont de o viziune pe care o are și autorul dar și primăria, ce vrea să facă primăria împreună cu primăriile de sector. De aceea spun: proiectul este complicat, nu presupune doar o relație în care un beneficiar angajează un arhitect sau un urbanist și discută de un proiect. Proiectul este foarte complex, determinările sunt imense, sunt termene care trebuie respectate, dar am fost foarte bucuros în momentul în care acest act adițional a fost semnat. Și vom participa de fiecare dată când o instituție ne cheamă într-un mod instituțional să discutăm în locurile respective.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Mulțumesc! Consilierii generali din grupul PNL au susținut și susțin în continuare activitatea pentru realizarea acestui Plan Urbanistic General,

În sensul de a sprijini specialiștii în momentul în care au nevoie de sprijin politic. Consilierii generali din absolut toate grupurile politice, PNL, USR, PSD, PMP, toți au susținut deblocarea Planului Urbanistic General. Noi am fost cei care am solicitat și am bugetat în fiecare an, am solicitat primarului să bugeteze atâția bani câți sunt necesari pentru deblocarea Planului Urbanistic General. În fiecare dintre anii acestui mandat, și în primul an, și în al doilea an, a existat buget pentru Planul Urbanistic General. A existat, într-adevăr, o întârziere pe care încercăm să o depășim, iar colegii de la UAUIM o să aibă o muncă sisifică, de a încerca să-l facă cât mai bine și în termen cât mai scurt, poate avem un pic de noroc să-l adoptăm în acest mandat. Deși eu mă îndoiesc.

Îi dau cuvântul domnului Tiberiu Florescu, care ne poate da mai multe detalii.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Mulțumesc! Bună ziua, tuturor!

Aș vrea să clarificăm câteva lucruri.

Cred că de-a lungul timpului am dovedit, prin acțiunile noastre, mă refer la universitate și la partenerii din consorțiu, că suntem un partener serios. Față de ce a afirmat domnul rector, sunt de acord cu majoritatea lucrurilor pe care dânsul le-a comunicat, cu unele nu sunt de acord. În primul rând, sunt de acord cu faptul că da, suntem niște oameni liberi care își permit ca, de la înălțimea calității noastre profesionale și a instituției pe care o reprezentăm, să avem o poziție fermă, clară și corectă, într-un contract extrem de important pentru toată lumea. Și astea nu sunt vorbe goale, este o realitate, dar categoria de importanță a acestui proiect e diferită pentru mai mulți actori urbani sau este înțeleasă diferit. Deci sunt de acord cu acest lucru.

Nu sunt de acord cu faptul că voi mai da curs tuturor invitațiilor pe care le voi primi. Și vă spun deschis, din respect pentru interlocutorii noștri, din respect pentru mine și din respect și pentru studenții mei. Am solicitat, la începutul întâlnirii, să avem contact vizual cu cei cu care discutăm. Înțeleg că lucrul acesta nu se poate. Vă informez că nu am să mai particip la nicio întâlnire și la nicio convocare, nici a Consiliului General, nici a ședințelor consilierilor generali, decât dacă este în format fizic, față în față, sau dacă pot să-mi văd interlocutorii. Nu cu ecrane negre. De ce? Pentru că senzația mea este nu că sunt într-un dialog, ci că sunt la un interogatoriu. Dacă cineva nu poate să participe din motive medicale sau de altă natură, atunci îmi pare foarte rău, nu va participa. Dar dacă participă, eu vreau să îmi văd interlocutorul, să-l cunosc, să-i văd chipul, să-i văd ochii, să-i văd expresia feței, să văd cu cine stau de vorbă, pentru că și asta contează. Pentru mine este o regulă de bun simț, este o regulă

a dialogului și este o regulă pe care i-am făcut pe studenții mei, în pandemie, să o învețe. Și nu aveau acces la cursurile mele decât dacă erau fizic prezenți pe ecran. Deci nu am să fac excepție cu nimeni, deci vă rog nu mă invitați dacă ședințele nu sunt, din punctul de vedere al comunicării, în regulă. Aș putea, la fel de bine, să solicit închiderea camerelor, ca să nu mă vedeți nici dumneavoastră pe mine.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Domnule președinte, o problemă de procedură. Noi suntem într-o comisie care are niște reguli. Dacă un invitat își permite să ne facă nouă regulile, eu am să mă ridic și plec.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Ridicați-vă. Eu nu am să mai vin la comisia asta.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Dacă avem un invitat în cadrul unei comisii care are un regulament și vine altcineva să ne spună care sunt regulile, eu mă ridic și plec.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

În calitate de invitat, nu mă puteți obliga să accept regulamentul dumneavoastră.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Nu este nicio problemă, puteți să plecați, nu să ne amenințați.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Eu nu vă ameninț, dar este total nepoliticos și nepolitețea dumneavoastră s-a văzut.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Nepolitețea este a dumneavoastră, pentru că noi avem niște reguli.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Nu începem bine ședința. Eu nu sunt de acord să particip la niște întâlniri unde regulile îmi sunt impuse, dacă nu mă consider tratat cu respect și dacă nu văd cu cine stau de vorbă. Mă obligați dumneavoastră? Nu am înțeles. Deci am încheiat subiectul, ca să nu începem cu stângul dialogul.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Asta vă rog și eu, să nu faceți reguli în cadrul primăriei.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Deci dacă mai interveniți peste mine, mă ridic eu și plec.

Domnul Consilier Moraru Adrian Flavius

Nu-i nicio problemă, putem pleca amândoi dacă vreți.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Nu m-ați chemat aici să îmi impuneți regulile dumneavoastră.

Domnul Presedinte Hazarian Constantin

Colegii de la UAUIM aveau altceva de făcut astăzi la facultate. I-am rugat în mod special să vină, pentru a lămuri niște lucruri. Lămurim aceste aspecte tehnice după ședință. Mulțumesc frumos!

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Ca să fie clar, sunt un om liber, da? Chiar voiam să îi mulțumesc domnului Nicorel Nicorescu care a deschis camera, dar după aceea a închis-o. Asta ca să lămurim din start condițiile de dialog.

Acum despre proiect. Invitația pe care noi am primit-o a fost aceea de a participa la o ședință a comisiei de urbanism. Am înțeles că există preocupare și interes pentru proiectul pe care noi acum îl derulăm, al cărui act adițional s-a semnat pe data de 30 decembrie și a fost anunțat în ianuarie, în conferința de presă, că s-a semnat.

Vreau să vă informez următoarele: proiectul se află în stadiul de mijloc în ceea ce privește partea de evaluare, structurare, organizare și implementare în baza de date a unei situații existente, care a evoluat foarte mult în ultimii ani, pentru că orașul nu a stat pe loc, evident. Nici noi nu am stat pe loc, până în 2016 în baza de date a PMB pe care noi o numim BDU PUG, baza de date urbane pentru PUG, deci care reprezintă suportul nostru de lucru, a fost actualizată în permanență. Ca o primă etapă, ceea ce am început să facem în raport cu notele de comandă pe care le-am primit în data de 9 ianuarie, este să completăm această bază de date cu documentațiile de urbanism aprobate, din perioada 2016-2022, câte sunt ele, sunt aproximativ 380, ca să constituim un suport de lucru actualizat. Al doilea lucru, a fost parcursă în cadrul acestui contract o etapă de elaborare a unor studii de fundamentare care vizau în principal

relația Bucureștiului cu zona peri urbană, cu documentațiile aprobate la vremea respectivă și cu caracteristicile acestora, parametri setați prin planurile urbanistice generale ale comunelor învecinate, ale orașelor învecinate, deci relația Bucureștiului cu teritoriul. Aceste livrabile nu se vor mai relua, dar ele sunt practic reiterate în baza de lucru pe care noi o luăm în considerare. Deci trebuie să ținem seama nu numai că orașul în sine a evoluat în ultimii opt ani, dar și în jurul orașului s-au petrecut schimbări. Deci reiterăm această relație de care noi trebuie să ținem seama conform realității de astăzi. Deci dinamica orașului a fost un aspect, dinamica zonei limitrofe nu în aceeași măsură, dar există cartiere nou apărute, există investiții foarte mari care s-au realizat, există investiții de infrastructură în derulare, sau investiții aprobate, sau care au deja finanțare și care acum 10 ani nu erau, nici la începutul contractului și nici când contractul, practic, a stagnat. Deci există o altă realitate. Mai există o realitate de care trebuie să ținem seama, într-un mod corect și profesionist, aceea a documentațiilor de urbanism elaborate de către primăriile de sector și mă refer la PUZ-urile de sector. Pentru că toată lumea întrebă ce se întâmplă cu PUZ-urile de sector. Din punctul nostru de vedere, statutul lor funcțional, nefuncțional, suspendat, anulat, ne dă într-o măsură posibilitatea de a le considera ca fiind active sau nu, în funcție de editarea fiecăruia. Dar din punct de vedere tehnic, pentru noi reprezintă niște documentații care în majoritatea lor au parcurs un drum de la elaborare la avizare și unele chiar până la aprobare, care justifică, din punctul nostru de vedere, o reconsiderare sau o bună cunoaștere a conținuturilor acestora. Facem un audit tehnic, din perspectiva soluției tehnice propuse pentru PUG, a acestor documentații.

În acest scop, ieri a avut loc o întâlnire, așa cum a întrebat domnul Dan Milea, la care evident că am participat. Și n-am participat numai eu, a participat o întreagă echipă a Universității, compusă din aproximativ 10 oameni, câte unul desemnat pentru a intra în discuție directă cu fiecare sector în parte, respectiv cu instituția arhitectului-șef și cu Serviciul de Urbanism, care este responsabil pentru conținuturile pe care noi le vom prelua și va participa la fiecare dialog. A mai participat managerul de proiect, colega mea Andreea Necșulescu și au mai participat doi responsabili, tot urbaniști, care gestionează partea de GIS, plus managerul de calitate al proiectului. Deci în afara celor șase au mai fost încă cinci, deci unsprezece persoane, care ne-am întâlnit într-o ședință de lucru care a durat mai multe ore și în care ne-am întâlnit cu arhitecții-șefi de sector, cu excepția domnului arhitect-șef de la Sectorul 5, Robert Bașca, are o problemă de sănătate și nu a putut participa.

Discuțiile s-au focusat pe două probleme importante și vor continua, evident, că nu am rezolvat ieri într-o singură întâlnire, dar ne-am pus de acord asupra unor lucruri. Principiile asupra cărora vrem să ne focusăm

sunt acelea de a înțelege, prioritiza și a avea o listă clară a proiectelor de interes public pe care fiecare sector în parte le-a avut în vedere când a inițiat aceste PUZ-uri. Și sunt proiecte importante acolo, începând cu proiecte de infrastructură, de circulație, de străzi, de tramă stradală, de obiective de utilitate publică, inclusiv mari proiecte, pasaje. Aceste lucruri sunt lucruri pe care noi le-am împărțit în două categorii: unele care sunt de importanță municipală și supra municipală, de care evident că trebuie să ținem seama, să le luăm în considerare și să le cunoaștem bine, fiecare în ce stadiu de implementare se găsește, dacă e la stadiul de intenție, dacă e la stadiul de finanțare, dacă e la stadiul de execuție și dacă are sau nu are documentație și proiectele de importanță municipală la nivel de sector, pentru că nu le cunoaște nimeni mai bine decât arhitecții-șefi și primarii de sector. Vom încheia această primă etapă undeva la mijlocul lunii februarie, încheind și aceste întâlniri tehnice succesive care vor avea loc și săptămâna viitoare și până la termenul de predare al auditului acestor documentații, partea a doua a dialogului fiind legată de datele și informațiile care au stat la baza elaborării acestor PUZ-uri de sector și care sunt cam toate mult mai actuale decât ceea ce aveam noi la dispoziție în 2013 - 2014 când am elaborat primele studii de fundamentare la PUG.

Deci pe de o parte este vorba de a putea să preluăm niște informații brute care, puse împreună la nivelul ansamblului orașului, ne vor ajuta să înțelegem mult mai repede și să cuantificăm mult mai precis anumite aspecte care țin de diferite paliere de analiză, de la trafic la cât s-a construit, cum, unde, la problemele pe care PUZ-urile de sector le-au reliefat, la problemele pe care le-au întâmpinat. Dar trebuie spus un lucru: planul de reglementare de la nivelul PUG-ului este diferit de cel de la nivelul PUZ-ului. Adică PUG-ul poate să aibă o acuratețe la nivel de detaliu, pentru că discutăm de o bază de date care are un suport care poate să fie foarte detaliat, spre deosebire de planurile urbanistice generale din generația anterioară, chiar dacă nu toate erau pe suport de hârtie, că PUG-ul Bucureștiului n-a fost doar pe suport de hârtie, avea un suport și informativ, dar nu la nivelul de detaliere și de posibilitate de cuantificare a informațiilor și a instrumentelor pe care le avem acum. Deci din acest punct de vedere acest plan general este cu totul diferit.

Practica urbanistică din România, și nu vă spun în calitate de observator, nici de la catedră, nici de la universitate, nici ca spectator al orașului, ci vă spun ca președinte al Registrului Urbanistilor din România, practica urbanistică nu a evoluat foarte mult în ultimii 22 de ani. Există niște exemple notabile, dar din păcate sunt mai mult excepții, de orașe din România care au reușit să gestioneze o dezvoltare coerentă și să implementeze niște planuri urbanistice generale coerente și de succes. Și toată lumea se întreabă cum s-a întâmplat treaba asta. S-a întâmplat pentru că acolo au existat niște profesioniști și a existat și o administrație

cu decizie care a implementat ceea ce profesioniștii au gândit, că nu se poate face altfel, ca să știți. Practica urbanistică nu a evoluat foarte mult și nici în București nu a evoluat, adică lumea s-a obișnuit într-un anumel fel: să citească niște reglementări pe un plan și să fie sau nu de acord cu ele și să propună prin respectarea lor un proiect sau să propună altceva. E o practică asta și așa s-a întâmplat timp de 22 de ani, de când a apărut PUG-ul Bucureștiului, de la prima generație de PUG-uri, acesta a fost fenomenul de proiectare de urbanism din România. Deci 22 de ani ne-am obișnuit că, dacă nu suntem de acord cu ceva, să schimbăm în cadrul orașului. Nu este corect, cum ați văzut. Și rezultatele arată asta. V-am spus, cu foarte puține excepții lucrul acesta nu s-a întâmplat, într-o altă dezbatere discutăm cine a făcut cum trebuie și cine nu.

Vreau să înțelegeți foarte clar: în ultimii 22 de ani, dacă practica urbanistică nu a evoluat prea mult, Universitatea Ion Mincu nu a stat pe loc. Noi nu suntem aceiași de acum 22 de ani, noi am evoluat foarte mult. Și școala de urbanism românească a evoluat foarte mult. Realitatea însă este una care se schimbă mai greu. Educația în urbanism s-a schimbat, chiar și modul în care este gestionat domeniul s-a schimbat. Și raporturile de colaborare între RUR și alte instituții s-au schimbat și ele. Deci vorbesc de trei atuuri pe care noi, cei din universitate, împreună cu partenerii noștri, pe care noi i-am ales, le avem și sunt trei atribute: educație, cunoaștere și experiență. Noi nu avem doar experiența României în ultimii 22 de ani. Noi suntem persoane care am fost educate, care cunoaștem lucrurile la nivel internațional și european și care avem experiență la nivel internațional și european. Și pot să explic lucrurile astea pe fiecare palier pe care noi îl gândim, în concordanță cu realitățile obiective din România, să implementăm acest Plan Urbanistic General și modul în care acesta va schimba modalitatea de lucru în urbanism. Vreau să înțelegeți foarte clar că o va schimba.

Vă mai spun doar două lucruri: nu trebuie să fii profesor ca să înțelegi că activitatea de urbanism este o activitate care necesită planificare. Trebuie să fie planificată, sunt proiecte importante, unele de importanță națională, de importanță municipală sau locală care trebuie planificate în timp, că nu se pot rezolva într-o lună de zile. Această planificare trebuie să fie însoțită de un alt lucru, care a lipsit, din considerente obiective: prioritizarea, ce este mai important.

În momentul în care un oraș se dezvoltă în mare parte datorită inițiativei private, nu exclusiv, că nu este adevărat că poți să ai rezultate exclusiv pe baza inițiativei private, pentru că au fost și inițiative publice numeroase care s-au materializat și care ne-au adus o mai bună calitate a vieții, chiar și dacă ne gândim numai la elementele de infrastructură rutieră, de încercare de organizare a traficului, monitorizare, tot ce înseamnă atributele unui oraș smart, ale unui oraș inteligent. Bucureștiul

asta vrea și are programe numeroase, care nu țin numai de urbanism, dar împreună aduc un aport considerabil la modul de organizare și de dezvoltare a orașului, inclusiv din punct de vedere urbanistic. Pentru că, de fapt, eficientizează sau monitorizează niște procese complexe care țin de fluiditatea traficului, de calitatea aerului, lucrurile care țin de mediu, care tot urbanism înseamnă. Este o componentă importantă urbanistică. Deci această planificare a lipsit sau n-a fost corelată cu inițiativele punctuale de dezvoltare, existând un decalaj. Evident că, din acest punct de vedere, ceea ce a lipsit și ceea ce noi vrem să introducem prin acest Plan Urbanistic General sunt niște lucruri normale. Adică să introducem stabilitatea, continuitatea și predictibilitatea, fără a propune o soluție unică venită din vasta noastră experiență și expertiză, pentru că așa ceva nu este posibil, pentru simplul motiv că societatea noastră este una foarte dinamică. Dinamica presupune niște procese care apar și care se desfășoară cu o anumită viteză, la care un organism urban sau o structură să fie capabile să răspundă. Orașul trebuie să fie capabil să răspundă și să absoarbă oportunități. Oportunități care vin fie din interior, fie din plan extern, fonduri europene, programe naționale de investiții, Programul Național de Redresare și Reziliență. Trebuie să fie pregătit cu proiecte, trebuie să aibă un cadru de dezvoltare pe care toți trebuie să îl discutăm și trebuie să îl înțelegem și să îl agreăm. De aceea nu se poate fără decizie politică, nu se poate face niciun fel de plan de urbanism, nici măcar un PUZ. Pentru că aprobarea unui document de urbanism reprezintă, de fapt, acceptul comunității că acel proiect aduce ceva cuiva.

Un alt element, ce a lipsit în 22 de ani de urbanism în România. A lipsit cooperarea inter instituțională, începând din interiorul primăriilor, la nivelul întregii țări, adică departamentul de urbanism nu comunică cu alte departamente.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Din partea departamentului de urbanism, deși au fost invitați, nu este nimeni prezent în această sală. Este vorba de o dezbatere care îi privește pe bucureșteni, acesta este respectul care li se acordă.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Nu e vorba de o comunicare directă, prin dialog direct, a persoanelor, ci e vorba de o comunicare instituțională, adică de a se raporta la aceleași elemente ale dezvoltării orașului. Mai pe românește nu folosesc aceleași informații, aceleași baze de date. Și aici intervine o altă diferență majoră între situația din 2013-2014 și situația din 2022: digitalizarea. Deci datele digitale care sunt astăzi disponibile și încep să fie împărtășite de mai multe direcții ale unei instituții sau de mai multe

instituții. PUG-ul este o documentație care reprezintă o cantitate de informații corelate care vizează funcționare, reglementare și planificare de dezvoltare, pentru că înseamnă investiții și modul în care aceste investiții pot să se realizeze, și de către cine, și în ce ritm, și cu ce costuri, și cu ce beneficii. Nu se mai face astăzi că unii au un plan de dezvoltare, un plan de urbanism, alții vin cu o strategie, alții gestionează doar informația privind nu știu ce rețele, alții gestionează parcurile, alții gestionează mobilitatea. Ele sunt paliere care sunt guvernate pe specialități diferite, dar sunt toate la un loc, pentru că se întrepătrund, ele trebuie să interacționeze unele cu celelalte și o modificare într-un plan aduce sau poate aduce prejudicii în celălalt plan. Dacă cineva dezvoltă rețelele pe o stradă și le realizează și toată lumea e fericită și după aia un alt furnizor de rețele vine și sapă și sparge trotuarul ca să pună și rețeaua lui, pentru că nu s-au sincronizat, pentru că n-au știut unul de altul, atunci asta aduce un disconfort major și disfuncționalități.

Foarte puține sunt orașele care au o bază de date urbane în care și distribuitorul de apă și de agent termic să vadă unde este rețeaua lui în raport cu rețeaua celuilalt sau să vadă planul de investiții al celuilalt, ca să știe să sincronizeze intervenția pe un tronson simultan, ca să facă o singură operațiune. Deci asta înseamnă, pe lângă eficiență, înseamnă și un alt mod de a cheltui banul public, dar înseamnă și o comunicare interinstituțională care se rezolvă foarte simplu dacă ai construit în spate această bază de date în care lucrurile se văd și se accesează în același loc de către toată lumea. Și pe care o actualizezi, pentru că fiecare are responsabilitatea actualizării propriei baze de date. Deci primăria poate atunci să gestioneze cu eficiență investițiile și dumneavoastră puteți să decideți în cunoștință de cauză unde și cum, furnizorii de rețele de servicii se pot sincroniza și așa mai departe. Această bază de date reprezintă viitorul funcționării orașelor. Nu facem noi primii acest lucru, dar măcar să-l facem după 10 ani, că am explicat și acum 10 ani lucrurile astea și unii oameni mai puțin informați credeau că sunt povești științifico-fantastice. Nu sunt. Sunt realități ale lumii în care trăim. Dacă aveți curiozitatea, puteți să dați o simplă căutare pe Internet, să vedeți ce înseamnă bazele de date GIS în gestiunea urbană. Aceasta este esența diferenței între acest plan general și celelalte.

Noi ne vom opri pe un palier minim necesar care, conform legii, la nivel de plan urbanistic, să poată permite organizarea teritoriului și funcționarea acestuia. O parte dintre PUZ-urile de sector utilizează o bază de date proprie, compatibilă cu aceasta mare, utilizează informații de actualitate pe care am vrea să le preluăm și să le utilizăm și noi. Sunt optimist că există această posibilitate, ea există și este materializată într-un memorandum de înțelegere semnat între Primăria Municipiului București și primăriile de sector, sub patronajul Ministerului Dezvoltării.

Deci s-au discutat lucrurile astea, ce poate, ce are, ce n-are fiecare, care este gradul diferit de detaliere, problematica diferită a sectoarelor Bucureștiului, nivelul diferit de dezvoltare, structura socială diferită. Pe baza situației existente, noi vom implementa soluția tehnică pe care am propus-o acum 10 ani și care este la fel de valabilă. De ce e la fel de valabilă? Pentru că luam în considerare aceste lucruri care, din nefericire, nu s-au schimbat prea tare la noi în ultimii 10 ani.

Un alt element de noutate. O să mai facem comunicări în exterior, și cu profesioniști, și cu public larg, și cu populația, pentru că și ea trebuie să știe, și cu investitorii, că trebuie să știe și ei unele lucruri ca să uite de vechile obiceiuri. Adică oportunitatea unei intervenții în oraș sau inițiativa de a construi ceva erau legate de un singur lucru: parametrii urbanistici ai acelui teren, cât este procentul de ocupare, cât este coeficientul de utilizare. Asta era prima întrebare, restul nu prea conta, pe unde e, cum e. Ca să nu creadă cineva că eu am spus că s-a făcut totul foarte prost, nu este adevărat, vă invit să vizionați și să participați toți, și consilierii și publicul larg, oricine dorește, să vizioneze evenimentele Ordinului Arhitecților și ale Uniunii Arhitecților, o să vedeți proiecte de arhitectură și de urbanism de excepție. Problema este că sunt puține. Deci pe lângă indicatorii urbanistici care, conform legii, trebuie să caracterizeze și să stabilească un mod de ocupare a teritoriului, ocupare a solului și sunt în acord cu multe alte lucruri, în primul rând caracterul zonei, statutul ei, cu posibilitățile de dezvoltare, cu infrastructură, deci pe lângă ocuparea solului, discutăm de spațiu public și de locuire care trebuie să fie stabilite într-o anumită proporție în cadrul orașului. Adică suntem cu toții de acord că orașul nu înseamnă doar să locuiești, să te duci acasă și te culci în apartament. Trebuie să ai o suită întreagă de activități care țin de viața urbană și sunt firești și fără de care orașul nu funcționează bine, se transformă într-un ghetou. E vorba de multe aspecte care țin de loisir, de cultură, de comunicare, de educație și așa mai departe. Deci vorbim de spațiu public și de locuire. Va fi un palier care va fi reglementat, pentru că avem statistici, nu degeaba am făcut studiile de fundamentare, știm calitatea vieții în ce fel de indicator se măsoară la nivelul orașelor europene și la nivelul orașelor cu care vrem să fim în ligă, ca să spunem așa, să concurăm din perspectiva calității vieții, din perspectiva accesibilității, din perspectivă turistică, din perspectivă de afaceri. Apoi mobilitate și servicii, nu doar mobilitate, pentru că lumea se plimbă prin oraș cu un scop și acest scop este dat de deplasarea principală de acasă la serviciu, deci de locul de muncă. Dinamica locurilor de muncă și repartiția în teritoriu a populației și a celor care se deplasează este un aspect esențial în stabilirea politicilor de mobilitate, dar și accesul la servicii, inclusiv la învățământ.

Apoi vom parametriza, prin PUG, gradul de complexitate urbană. Cât de complexă trebuie să fie o anumită zonă, cu ce fel de funcțiuni și de ce. Pentru că unul dintre lucrurile care au produs foarte mari bulversări și interpretări și subiectivism, până la urmă, au fost cu precădere unitățile teritoriale de referință mixte. Cât de mixte și ce fel de funcțiuni? Există și în Planul Urbanistic General vechi utilizări admise, utilizări interzise, dar nimeni nu poate să le cuantifice. Dacă dau acum o zonă sau un cartier, nu știe nimeni câți metri pătrați de comerț sunt acolo. Dar noi acum știm. Nu numai că putem ști câți metri pătrați desfășurați de comerț sunt într-o anumită zonă, într-un anumit areal, pentru că avem baza de date, funcțiunile respective cu suprafețele aferente, avem autorizațiile care au fost emise, putem ajunge la un grad de detaliere extraordinar. Și putem calcula și de cât e nevoie, în raport cu numărul locuitorilor, cu rezidenții permanenți, cu vizitatorii, cu turiștii. Deci se pot calibra niște funcțiuni sau un necesar, putem evalua și dacă ceva este mai mult decât trebuie, pentru că acelea sunt aducătoare de trafic, aducătoare de oameni și așa mai departe. Traficul nu se doar inginerește, se rezolvă urbanistic și asta înseamnă o suită întreagă de măsuri, care nu țin numai de PUG.

Al cincilea element, spațiul verde și biodiversitatea. Nu tufișuri spații verzi, ci preocuparea reală pentru mediu și pentru calitatea lui și pentru biodiversitate care este un parametru de actualitate în toate orașele, care trebuie cunoscut, identificat, cuantificat și dezvoltat. În timp ce unele orașe s-au întrecut în a betona albiile râurilor, altele nu știau cum să facă renaturarea arealelor respective.

Metabolismul urban, un lucru esențial în ceea ce privește problemele orașului. Problemele care țin în primul rând de poluare și de ceea ce orașul produce, prin simplul fapt că există și funcționează. Ați văzut, a fost pandemie, s-au oprit orașele pe loc, era aerul curat în toată lumea, pe toată planeta, n-au mai fost probleme cu poluarea. Dar noi nu putem să nu ne deplasăm în oraș, putem să o facem într-un anumit fel, trebuie să încurajăm anumite politici de mobilitate. Cum? Reglementând. Depinde de fel de politici discutăm și ce fel de politici vrem să implementăm, ce ne dorim, care este modul în care vrem să trăim. PUG-ul poate să ofere acest cadru, instituind obligativități și permisivități. Și, pentru prima dată, vom reuși să instituie și stimulente. Pentru că în tot urbanismul modern există această politică, de pe de o parte de obligare la asumarea unor parametri care îți sunt impuși, dar în schimb primești un bonus care se poate reflecta în multe feluri, de la modul de impozitare până la un coeficient de utilizare mai mare.

Și, nu în ultimul rând, coeziunea socială. PUG-ul este despre social. Planul Urbanistic General nu este o reglementare tehnică în care noi vrem să reglementăm doar cum se poate construi și unde. Vor fi multe zone în București care rămân deschise dezvoltării, unde PUG-ul nu va institui un

regim de construire strict sau va institui niște parametri în care vor trebui să se încadreze dezvoltările viitoare. Deci politica asta de implementare a unor programe și proiecte se corelează cu o politică de obținere de fonduri, de finanțare, de implementare a unor proceduri de achiziție publică complicate, care trebuie coordonate, pentru că altfel nu se pot realiza. Deci lucrurile acestea merg mână în mână cu niște paliere pe care Planul Urbanistic General și-a propus să le atingă și să le reglementeze. Și unul dintre acestea este Bucureștiul de zi cu zi, adică posibilitatea ca într-o mare parte a teritoriului orașului să se poată construi prin autorizare directă, pe baza reglementărilor de PUG. Pentru că sunt zone constituite în oraș care trebuie doar reglementate corespunzător și unde nu este necesar să faci un alt tip de documentație, unde nu este necesar să schimbi nimic.

Domnul Consilier Rigu Andrei Daniel

Ne puteți da un exemplu concret cu privire la această situație la care faceți referire?

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Da, sunt nenumărate situații și au fost și invocate în discursul public și politic, de mai multe ori. S-a spus case între blocuri, blocuri între case. Deci caracteristicile morfologice ale orașului care, în evoluția lui, au făcut ca el să se dezvolte nu omogen, pentru că Bucureștiul nu este un oraș omogen, dar să se dezvolte armonios, a dus la apariția unor unități teritoriale pe care noi le-am numit cartiere, care au niște trăsături comune. Unele sunt mai complexe și mai eterogene, unele sunt mai omogene. Putem face referire chiar și la cartierele de locuințe colective construite în anii socialismului, Drumul Taberei, Militari, Balta Albă.

O situație cu totul diferită este în Spania. Îmi pare foarte rău că Bucureștiul a ratat șansa să aibă în colectivul de PUG un distins specialist care a fost arhitect al Madridului timp de 14 ani, domnul Miguel Toledan, care din păcate a murit, deci nu vom mai beneficia de experiența lui, dar vă spun că este unul dintre oamenii pe care eu i-am cunoscut și care a cunoscut cel mai bine Bucureștiul. Sunt puțini cei care știau Bucureștiul atât de bine ca Miguel, în anii în care am colaborat și în care eu am fost de multe ori și acolo și am văzut cum funcționează Madridul, am văzut cum e reglementat, am văzut cum se constituie aceste baze de date. Și o să vedeți și dumneavoastră când facem proiectul, pentru că noi nu venim cu o invenție extraordinară, ci adaptăm niște principii de urbanism modern la o realitate particulară a României, a Bucureștiului și a cadrului nostru legislativ.

În Spania e foarte simplu, e o regulă foarte simplă, pe un teren se construiește atunci când zona este urbanizată, deci când deja este realizată infrastructura rutieră, asigurarea utilităților și așa mai departe. Însă acolo e vorba de planificare, ceea ce am spus la început. Adică dacă o zonă este supusă procesului de dezvoltare, acest proces începe cu aprobarea unui plan urbanistic zonal care este implementat, în primă instanță, prin aport de teren din partea proprietarilor, dar cu gestionarea de către municipalitate sau de către companiile municipale sau într-o structură de achiziții, de procedură publică și se realizează ce v-am spus, până la bransament. Până acolo mai sunt câțiva pași de parcurs și PUG-ul nu va putea să rezolve singur treaba asta, dar poate să reglementeze lucrurile de o manieră în care interesul investițiilor private să fie în acord cu interesul sectoarelor și al Primăriei Capitalei, de a realiza niște obiective de investiție prioritare, de a dezvolta unele cartiere care au lipsă de multe lucruri pe care le cunoaștem și de a putea să realizeze niște proiecte majore de care Bucureștiul are nevoie.

Se lucrează pe mai multe planuri, e vorba de Bucureștiul european în care sunt investiții de importanță municipală și supra municipală și de interes pentru diversele ministere, Ministerul Transporturilor, Ministerul Dezvoltării, Ministerul Culturii, Ministerul Justiției și așa mai departe. Unele nu sunt noi. Există palierul Bucureștiului de zi cu zi, în care vom încerca să reglementăm ca această versiune 1, de la sfârșitul acestui an, să dea posibilitatea primăriilor de sector și Primăriei Capitalei să gestioneze o cât mai mare suprafață a orașului fără a-l bloca, până când PUG-ul va avea toate avizele finale și va fi aprobat. Mai este Bucureștiul identitar, deci problema identității orașului, a cartierelor lui, a modului în care va fi reglementat și din punct de vedere calitativ, nu doar cantitativ, deci a particularităților care țin de evoluția sa istorică, de zonele protejate sau de zonele care au o coeziune arhitectural-urbanistică, astfel încât nu poți să construiești oricum sau orice. Bucureștiul conectat, care va ține seama de relația Bucureștiului cu teritoriul peri urban și metropolitan. Și aici sunt câteva lucruri pe care noi le-am clarificat, dar care se vor reflecta într-un mod diferit în PUG, chiar dacă vorbim de un teritoriu care este în afara Bucureștiului, dar care este în funcționarea lui în strânsă relație cu interiorul orașului. Și aici vorbim de aria metropolitană, aria urbană funcțională, zona metropolitană, aglomerația urbană și așa mai departe. Sunt lucruri diferite, noi le vom defini ca atare și vom determina din natura acestor relații ale orașului, pe diferitele paliere, cu zonele învecinate, modul în care Bucureștiul trebuie să răspundă posibilității ca acest teritoriu să funcționeze coerent. Gândiți-vă la intrările în București, gândiți-vă la garile care nu sunt acum funcționale, Gara Progresul, Gara Obor, problema Gării de Nord. Astea sunt problemele Bucureștiului, dar el funcționează împreună cu teritoriul adiacent. Și de aici toată

funcționalitatea orașului dată de politica pe care vrem să o implementăm în interiorul acestuia referitoare la mobilitate, nu aș spune nici de descurajare, nici de încurajare, ci de echilibru. Acest echilibru și funcționarea, în primă ipostază, se rezolvă printr-o bună politică de transport public. Nu doar pe unde mergi, dar și cine administrează, cum organizează, cum poți să schimbi mijlocul de transport, ce facilități ai, parcările, mașinile, zonarea, park and ride.

Noi am evoluat, e foarte clar, nu mai vorbim din ce am văzut în alte părți, ci vorbim de o realitate care trebuie organizată, planificată și implementată după o politică coerentă. Cine face politica? Specialiștii. Cine implementează politica? Dumneavoastră.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Mulțumesc frumos! Deși și eu și colegul meu Horia Vișan suntem absolvenți ai Universității de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu, o să-i rog și pe ceilalți colegi și o să fac și eu același lucru, să lăsăm întrebările pentru la final și să luăm întrebări de la colegii noștri invitați, specialiștii. Și o să îi rog și pe ceilalți să pregătească întrebări pentru invitații noștri. Mulțumesc frumos! O să vă rog să vă și prezentați foarte pe scurt, câteva cuvinte.

Doamna Triboi Roxana

Bună ziua! Mă numesc Roxana Triboi, sunt și eu un produs al Universității de Urbanism, cu doctorat. Actualmente sunt angajat al unui institut european care gestionează programe academice pe dezvoltare durabilă spațială. Sunt și evaluator al agendei urbane europene pe tematica alimentației. În cadrul institutului coordonez programul de planificare alimentară. Vă mulțumesc pentru detalii. Vă înțeleg foarte mult îngrijorarea și frustrările pentru că este un instrument complex, situația Bucureștiului este complexă și, din păcate, destul de haotică.

Aș avea câteva sugestii, din experiența mea care zic eu că este de actualitate, mai ales că în iulie am organizat un work shop de 10 zile la Madrid, cu autoarea strategiei alimentare a Madridului care datează cam de 10 ani. Și, cel puțin pe acest subiect, situația este destul de problematică la nivel european și global și sunt aspecte de adoptat. Eu zic că faptul că PUG-ul a întârziat trebuie privit și ca o oportunitate. Între timp ne-am confruntat cu crize de genul COVID și războiul, accesul la resurse, probleme de energie, probleme de încălzire, de exemplu, la nivelul Bucureștiului, pentru că infrastructura termică este un aspect. Și, într-adevăr, PUG-ul nu poate aborda toate subiectele tehnice, dar poate prevedea strategii. Iar un alt aspect foarte important al PUG-ului este dimensiunea prospectivă, măcar la nivel de strategie, care poate nu se detaliază în momentul acesta în măsuri concrete. Dar, din acest punct de

vedere, ceea ce omiteți în discursul dumneavoastră este chestiunea de reziliență, deci capacitatea teritoriului de a face față la șocuri, nu numai de absorbi oportunități, dar și de a gestiona crize și accesul la resurse naturale, pentru că, să nu uităm, orașul este o aglomerație de indivizi care consumă energie, alimentație, apă și accesul la aceste resurse este foarte important. După cum știți, resursele acestea sunt în general abordate ca fiind conectate la fluxuri globale și aceasta este o chestiune de securitate, de fragilitate. Relocalizarea sistemelor este o prioritate și scara cea mai oportună este oraș bioregiune, nu știu dacă aveți prevăzut, ați vorbit de scări mai mici, dar cred că și oraș bioregiune este o scară esențială. Și, de asemenea, și dimensiunea participativă. Noi, ca urbanisti, suntem specialiști, dar integrarea vocii comunității este importantă pentru că ei știu teritoriul mai bine ca noi. Aici, în România, e clar că e un exercițiu dificil și necesită timp, este un exercițiu care trebuie dezvoltat la nivel de societate, dar favorizează implicarea tuturor în schimbarea cadrului local.

La nivel de ecologie, cred că abordarea sistemică este foarte importantă și natura privită ca un ecosistem, nu ca un spațiu cosmetic verde și cred că ați integrat conceptul de culoare ecologice. Și să nu uităm că suntem într-o țară cu o importantă componentă rurală, conexiunea urban-rural este destul de puternică și trebuie cumva valorificată. Până acum cred că e un potențial puțin explorat. Și la nivel de sisteme alimentare, relocalizarea sistemelor alimentare este un aspect important și cred că la nivelul acesta Bucureștiul are potențial neexplorat, nedevelopat.

Mă opresc aici. Succes pe viitor!

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Vreau să punctez două lucruri. Strategia alimentară a unui oraș este esențială. Orașul trebuie să consume niște resurse care sunt atât locale, cât și din exterior, dar cu cât această independență sau această resursă locală este asigurată, inclusiv prin utilizarea unor terenuri, pentru că aici ajungem, la niște rezerve de teren care trebuie să fie asigurate pentru buna funcționare inclusiv a agriculturii urbane sau a altor tipuri de activități care produc în proximitatea orașului și atunci scutesc orașul de costuri de transport, de poluare și de multe alte lucruri, deci eficientizează niște procese. Cum se reflectă acestea în PUG? Prin niște terenuri care trebuie să fie rezervate pentru această funcție. Mai e un aspect foarte important, ceea ce ai spus legat de participarea publicului și de decizie până la urmă. Pentru că urbanismul este o problemă de decizie, este o problemă de autoritate și de recunoaștere a autorității. Autoritate publică, dar și autoritate care vine în întâmpinarea așteptărilor populației, pentru că e cu dublu sens. Există în accepțiunea modernă urbanistică acest dialog. El se

manifestă acolo unde orașul este pregătit și este reglementat în așa fel încât acest dialog să nu fie numai de fațadă și să permită un anumit grad de flexibilitate. Reglementările flexibile sunt și fixe în același timp, pentru că parametrizează capacitatea unui teritoriu de a răspunde locuirii, de a răspunde comerțului, de a răspunde altor tipuri de activități, nu mai mult, nu mai puțin, ci optim în raport cu parametrii care guvernează relațiile funcționale între zone și pe care noi le putem măsura și le putem și implementa. Deci nu orice zonă poate să absoarbă la nesfârșit funcțiuni, oameni, mașini sau spații verzi. Deci este clar că este un echilibru.

Acest factor de echilibru trebuie determinat și este determinat științific și prin comparație, și prin modul în care funcționează și în alte locuri acest echilibru. Și sunt setați niște parametri de calitate ai spațiului urban, ai densității, ai aerului pe care îl respirăm. Poate aerul va fi curat, dar nu va mai fi convenabilă deplasarea sau alți parametri. Parametri de calitate ai vieții îi setăm fie cum considerăm noi că este posibil, fie prin raportare la altceva, pentru că întotdeauna calitatea este un element de raport, depinde la ce te raportezi. Și odată stabiliți parametrii, cantitativ vom ști ce se poate construi și cum. Și ce nu se poate construi. Trebuie doar să admitem că în anumite zone schimbările nu sunt bune. Adică această flexibilitate extremă prin care faci un PUZ și schimbi unde vrei și vrei să faci vulcanizare, nu se mai poate. Sau vrei să faci bloc de 17 etaje de apartamente și dacă nu merg, faci birouri, și dacă nu merg birourile, nu știi ce faci. Nu merge, pentru că un imobil de birouri nu e totuna cu un imobil de apartamente. Și pot să-ți dau voie să faci imobil de birouri, fără să te mai oblig să pui mașinile în parcare jos sub el, dar depinde unde este. Dar poți să contribui la realizarea unui parking sau să îl faci chiar tu, să îți parchezi mașinile la cinci minute distanță mai încolo. Cinci minute distanță pot să însemne 500 de metri sau pot să însemne 5 kilometri, dacă mergi cu metroul. Aici o să mai discutăm, pentru că sunt și niște hotărâri de Consiliu General care impun anumiți parametri generalizând situațiile, iar ele nu sunt la fel în oraș și atunci trebuie nuanțate lucrurile.

S-a vorbit despre interesul public și interesul privat. Nici măcar nu cred că este așa. Ar trebui să mai nuanțăm un pic și să spunem interesul general și interesul particular. Sunt alte două paliere de discuție, pentru că interesul general se referă la comunitate în mare. Interesul Primăriei Capitalei este la un anumit palier și vizează anumite arii de competență și de implementare a anumitor tipuri de proiecte, iar interesul general la nivel de primărie de sector este altul, interesul general la nivel de cartier este altul, interesul general pe o stradă este cu totul altceva. Iar interesul particular poate să fie al unei persoane sau al unei categorii de oameni. Urbanismul este un dialog al acestor interese și un echilibru între ele. Nu poate să fie toată lumea fericită, dar trebuie să înțelegem care sunt interesele. Care sunt interesele publice, care sunt interesele private, care

sunt interesele generale și care sunt interesele particulare ale unor elemente din cadrul orașului, ale unor actori urbani și ale unor zone.

Deci există un grad de libertate, pentru că în urbanismul contemporan și în societatea modernă există drepturi și obligații. Și ele sunt în echilibru în general. Mai avem puțin de discutat, ca să înțeleagă lumea cum să primească corect și cum să privească corect o reglementare urbanistică necesară, așteptată, coerentă, dar și care să poată asigura un viitor. Nu doar în raport cu ce vrem noi astăzi, ci și cu un viitor care are foarte multe părți bune care vor oferi oportunități de dezvoltare, pe care poate nici nu le putem bănuși. Deci există flexibilitate, există niște rezerve de teren, vor exista niște proiecte importante, unele sunt în lucru deja, altele sunt pe cale să se finanțeze și așa mai departe.

Este o oportunitate faptul că lucrurile s-au așezat puțin, mizez foarte mult și pe maturitate, dar văd că nu în toate cazurile, că oamenii au înțeles, dar nu toți, există o conjunctură favorabilă, dar există și o conjunctură nefavorabilă în raport cu acest proiect. Eu sunt pozitiv și vă asigur că proiectul noi îl vom realiza cât putem de bine.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Mulțumesc mult!

Mai sunt întrebări de la colegi? Vă rog.

Doamna Hildegard Helene Brandl

Bună ziua! Sunt membru fondator al ASAR, Asociația Societăților de Arhitectură. Eu am trăit 25 de ani în Germania și acolo s-au făcut niște greșeli, se fac peste tot greșeli, care au pornit de la o foarte bună intenție, plecând de la faptul că e bine să avem orașe fără mașini, să fie totul pietonal și au marșat în întregime în Germania pe acest concept. În Germania este puțin diferit, partea de planificare este ierarhică, adică un oraș nu își poate face un PUG, alt oraș alt PUG, totul începe de la o planificare a întregului land, adică a țării. Este corelat cu regiunile, este corelat cu orașele, este corelat cu comunele și este corelat cu partea de peisagism. Și atunci ce s-a întâmplat în Germania a fost apariția centrelor orașenești fără mașini. Intenția părea bună, dar a avut un foarte prost rezultat. Un rezultat prost care nu mai poate fi remediat. Acesta a dus la faptul că a murit comerțul, apoi a murit partea de entertainment, leisure, restaurante. Și după aceea a omorât și partea de rezidențial. Și nu mai puteau să remedieze ceea ce s-a făcut, din cauza opiniei publice care a vrut să mențină asta, să fie pietonal. Au generat un fel de orașe fantomă în interior. Nu mai pot oficial să remedieze această situație și de-a lungul ultimilor ani au început să deschidă singular străzi către centru. De aceea vreau să întreb care este poziția dumneavoastră cu privire la acest aspect, pentru că orașele trebuie să fie organisme vii. Și densitatea este un aspect

relevant care trebuie acceptat. Nu vrem orașe ca în Statele Unite, unde avem orașe care sunt extinse la nesfârșit și acolo chiar este o problemă de trafic.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Cunoaștem problema asta. Situația din Germania și din alte țări europene dezvoltate care nu pot fi bănuite că au făcut la întâmplare sau că nu funcționează, ține de ceva ce nouă încă ne lipsește, și anume calitatea spațiului public. Deci orașele care au pietonizat zonele centrale și care au mizat pe un anumit tip de calitate a spațiului public, aveau și o altfel de organizare și un alt tip de evoluție istorică.

Fac o paranteză. Proiectul acesta este perfectibil, se poate detalia, nivelul de reglementare care guvernează organizarea de ansamblu poate să fie după aceea detaliat. Este ca și cum aș da zoom tot timpul pentru a mări imaginea și pentru a ajunge la cel mai mic detaliu. Probabil că va ajunge în câțiva ani de zile dincolo de nivelul general acceptat și care se corelează cu teritoriul, toată această bază se va transforma în PUZ de sector, sau PUZ de stradă, sau detaliu de parcelă și tot în baza de date se vor găsi. Deci ea se va detalia până se va ajunge probabil la un nivel cum e Madridul sau cum este Londra, de a avea cu precizie toate datele și informațiile asociate fiecărui imobil, fiecărei parcele, fiecărei zone, în funcție de importanța ei. Londra, Sydney, New York au acum și geamănul digital, deci nu numai că există realitatea, dar este transpusă și în realitate augmentată în care poți să evaluezi, iei o clădire, o introduci în realitatea virtuală și vezi efectele ei. Vezi umbra pe care o lasă, vezi poluarea pe care o aduce, vezi traficul pe care îl generează, vezi cum se încălzește și cum se răcește, vezi ce influență are asupra mediului. E foarte simplu de fapt și nu e nicio problemă să fie și în România așa, singura problemă este că trebuie să ai o bază de date cu o foarte mare acuratețe, reală și corectă. Acesta este viitorul. Nu avem noi acum această bază de date, dar peste 10 ani o să o avem, că acum 10 ani nu aveam nimic.

Deci noi pornim de la caracterul orașului și este o axiomă de la care pornim. Dacă vom avea consultări publice și dacă lumea va spune: nu ne place Bucureștiul și nu considerăm că e valoros, nici Calea Victoriei nu e valoroasă, nici Centrul Istoric, atunci le vom spune că sunt niște zone care trebuie păstrate. Calea Victoriei nu a fost pietonală decât ocazional și iată că și-a dobândit acest caracter și este un lucru de succes pe care primăria l-a implementat de câțiva ani buni și continuă și e foarte bine. E vorba de modul de a consuma spațiul, de a te relaționa la spațiul urban care poate să fie aici într-un fel, în Germania altfel și în Londra altfel. Ținem seama de aceste lucruri, dar prin proiectul pe care îl facem anul acesta nu o să

putem rezolva toate aspectele acestea, dar pe cele esențiale vom încerca să le rezolvăm și cred că pornim de la premise corecte.

Doamna Hildegard Helene Brandl

Eu m-am referit la suprafețele compacte mari. Important este să nu se creeze zone mari care sunt greu de traversat. Acestea se numesc centre orășenești pietonale și atunci o suprafață într-adevăr mare se închide complet.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

În București nu cred că este posibil.

Domnul Marian Moiceanu – Rector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Este important să înveți din greșelile altora. Multe capitale europene au vrut să conserve centrul istoric și a ajuns să fie centru mort, pentru că nu au introdus acolo locuințe. Pericolul de care spuneți dumneavoastră eu zic că nu există în București. Discutăm de un trafic infernal, de nevoia de acces auto, nu numai pentru servicii, ci și pentru pompieri și pentru ce mai e nevoie. Eu cred că acest pericol nu e, din contră, este o altă problemă, ținând cont de numărul de mașini din trafic, cum rezolvi conectivitatea acolo.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Pe mine mă îngrijorează un alt aspect legat de București și de modul în care el ar trebui să fie reglementat și de scenariile viitoare de dezvoltare. Și de aceea consider că un dialog cu zona metropolitană, cu zona adiacentă, este fundamental. E fenomenul care s-a întâmplat în ultimii trei ani, din două considerente: unul legat de pandemie, populația a început să migreze din interiorul orașului spre zonele adiacente, să evite aglomerația urbană, unde a găsit alt confort, altă accesibilitate a vânzării terenurilor. A ieșit din oraș, dar continuă să vină în oraș să lucreze. Dinamica serviciu-acasă e reală, dar se suprapune și cu dinamica acasă-școală. Deci problema migrației zilnice și a tranzitului a generat și mai mari probleme de trafic, de mobilitate, pentru că dezvoltările pe adiacente nu au fost coordonate nici cu Bucureștiul sau cu problemele și nevoile lui, nici coordonate între ele măcar. Acum se va pune problema unei corelări. Putem crea niște fluxuri, deci ceea ce înseamnă politici de transport public la nivelul ariei metropolitane, sunt lucruri pe care PUG-ul le poate stabili ca principiu de funcționare, nu ca mod de reglementare. Și poate da și o corelare între reglementările din interiorul orașului cu posibilitățile lui reale

de dezvoltare în viitor. Trebuie să spunem și asta: în interiorul orașului sunt încă multe oportunități de dezvoltare, sunt încă multe locuri în care sunt necesare operațiuni urbanistice, intervenții pe arii mari, de la zone care sunt în pericol să se prăbușească și vrem să le păstrăm, până la zone care sunt în pericol să dispară în 10-20 de ani și de care trebuie să fim conștienți și să pregătim operațiunile urbanistice necesare acolo. Pentru că ele acum nu se pot face, din diverse motive, legislația nu permite, n-avem legislația adecvată pentru a permite o intervenție urbanistică, fie la nivelul Guvernului, fie la nivelul Primăriei Municipiului București, al primăriei de sector, nu ai niciun instrument, nu poți să scoți oamenii de acolo o perioadă de timp, să faci intervenția de consolidare, sau de reabilitare, sau de reînnoire, sau de renovare urbană, sau de demolare și construcție și să îi aduci înapoi. Aceste instrumente trebuie create.

Legislația este esențială. Lumea întreabă: vine un cutremur, ce se întâmplă? Unele clădiri o să intre în colaps. Pe urmă ce se întâmplă? Nu știm, pentru că nu avem politici de implementare. PUG-ul ține seama de asta, pentru că vor fi delimitate niște areale și niște programe de renovare urbană, pentru că acești termeni sunt foarte clar definiți în domeniul nostru. Și în raport cu o anumită politică socială și economică a orașului și de implementare a acestor acțiuni, se vor stabili și se vor prioritiza anumite lucruri. Să nu ne imaginăm că în 2070 va mai dori cineva să locuiască în blocurile construite în 1920 – 1950. Unele vor mai fi în picioare, dar nu va mai dori nimeni să locuiască într-un bloc confort 2 din anul 1950. Confort 2 înseamnă o suprafață care nici nu mai corespunde Legii locuinței de astăzi. Într-un final vor sfârși prin a fi demolate și înlocuite de alte lucruri. Vă invit să vă documentați ce se întâmplă în Londra. Londra este un oraș extrem de avansat, dar în care tot timpul se construiește câte ceva. Această operațiune de reînnoire urbană este una permanentă, dar nu haotică. Este planificată. Mai cu seamă că acolo sunt niște dificultăți foarte mari și de infrastructură, sunt niște condiții speciale. Noi nu avem probleme așa mari, că la noi tot ce este proprietate este sacră și este goală pe dedesubt, nu te întâlnești cu un metrou, te întâlnești mai rar cu niște rețele, dar puține, le cunoaștem. Aceste operațiuni constituie această latură prospectivă și de scenariu de dezvoltare pe care nu putem să nu îl luăm în considerare.

Deci problema vulnerabilității urbane este un capitol și un studiu special dedicat PUG-ului și o să îl aveți la dispoziție și o să vă informăm asupra lui. Toate palierele acestea le vom prezenta și public, nu mai târziu de luna august. Problema care se pune este a stabilirii efective și cât se poate de precise, gradul de precizie este dat de natura și calitatea informațiilor pe care noi le vom avea la dispoziție. Dacă nu vom avea informații precise la dispoziție, cum ar fi, de exemplu, starea fizică a clădirilor, putem face o estimare de ansamblu, în problema vulnerabilității

seismice, în problema vulnerabilității urbane. Noi avem în cadrul universității specialiști de renume care au scris cărți despre asta și au făcut proiecte, și au făcut investigații de cercetare științifică, deci sunt demonstrabile cu cifre, nu stăm să căutăm acum să vedem câte clădiri sunt. Le știm, pentru că le-am studiat deja. Vom face proiectul acesta, la un grad de detaliere și precizie cât mai mare.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Mulțumesc frumos!

Îi dau cuvântul domnului Rigu.

Domnul Consilier Rigu Andrei Daniel

Mulțumesc! În primul rând, mulțumesc pentru explicațiile pe care ni le oferiți. Eu nu sunt de profesie arhitect sau urbanist, sunt de profesie jurist, dar sunt pasionat și preocupat de cum arată orașul și să aud principiile care stau la baza Planului Urbanistic General și planificării urbane în general, e foarte elocvent pentru mine. În al doilea rând mă bucur că colaborarea dintre Primăria Capitalei și Universitatea de Arhitectură continuă și că nu s-a reluat procesul de a găsi executantul pentru PUG, care ar fi însemnat o întârziere și mai mare. Personal am acordat sprijinul prin vot pentru finanțarea PUG-ului în fiecare an și o voi face și în continuare. Sper să găsiți același sprijin și din partea departamentelor primăriei, a altor instituții, sectoarelor, astfel încât să se respecte calendarul pe care ni l-am propus și să putem să zicem că am făcut și ceva concret, mai mult decât alocat bani, în acest mandat.

Am câteva întrebări: care este orizontul de timp pentru care PUG-ul este realizat, adică din momentul în care se realizează, se aprobă, cât timp ne așteptăm să fie valabil, pentru că știm că mereu este într-un proces de adaptare? Iar legat de corelarea cu Ilfovul, PUG-ul o să fie realizat la nivelul la care este acum cunoscută dezvoltarea urbanistică din Ilfov? Cum va evolua aceasta fără să existe o coordonare, fără să existe o abordare a planificării urbane la nivelul tuturor localităților din jurul Bucureștiului sau chiar întregului județ Ilfov? Și ultima întrebare: ați spus că PUG-ul va modifica modul în care se va construi în București. În mod concret, asta ce înseamnă? Dacă o să am o anumită reglementare urbanistică, investitorul nu o să mai vină să ceară printr-un PUZ 20% în plus? Adică ce o să schimbe, mai mult decât indicatorii urbanistici, PUG-ul? Mulțumesc!

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Se va mai putea face PUZ, dar PUZ-ul nu va mai schimba, nu va mai fi derogatoriu, pentru că nu are ce să mai schimbe, pentru că deja va

fi un suport updatat la zi, în raport cu nevoile reale actuale ale oraşului. Să ne amintim că justificarea planurilor urbanistice zonale era aceea că PUG-ul era vechi și că funcțiunea prevăzută acolo nu mai era de actualitate, lucru adevărat în foarte multe situații. Acum sunt două posibilități. Pot să gândesc din start niște limite care să nu intre în zona roșie, deci trebuie să înțeleagă lumea că încărcarea funcțională pe un teren sau pe o zonă este cuantificabilă și va duce la o încărcare a zonei cu oameni, consumuri de energie, utilități, mașini și prezențe volumetrice, care sunt cea mai mică problemă. Problema este dacă acea construcție produce disfuncționalități, adică prea multă lume, prea multe mașini, prea multă umbră, prea multă apă consumată, energie și așa mai departe. Și acești parametri nu țin de cum arată construcția, ci țin de capacitatea infrastructurii, de stratul suport pe care acea construcție se realizează. Asta ține, mai departe, de infrastructura și de rețelistica oraşului. Nu putem schimba tot oraşul de mâine. Dar pot să îl planific, pot să modernizez infrastructura, în anumite etape. Și în concordanță cu asta să îl dezvolt și să îl densific. Noi mergem pe ideea oraşului densificat, dar nu oricât de densificat. Cât de densificat? Corespunzător cu pragurile lui de dezvoltare. Acesta este scenariul.

Orizontul de timp este unul corespunzător cu contractul. Noi nu am modificat termenul contractual, dar am modificat modul în care contractul se desfășoară. Până acum contractul era secvențial, deci fluxurile de fundamentare, elaborarea reglementărilor, realizarea documentațiilor pentru avize, avizarea, aprobarea, deci erau mai multe etape succesive, ne duceam prin 2025 probabil, ca să terminăm conform contractului. Deci studiile se desfășoară în cinci luni de zile, așa cum era programat inițial și am decalat perioada de investigare și de punere în acord a tot ceea ce am spus, astfel încât la sfârșitul anului să putem veni cu o propunere de reglementare.

Domnul Consilier Rigu Andrei Daniel

Nu mă refer la durata de realizare a PUG-ului, ci de valabilitate a acestuia.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Vă răspund eu, domnule Rigu, este de 10 ani, conform legislației actuale.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Eu cred că peste 10 ani nu va mai exista această perioadă de valabilitate. Este ca și cum ai spune că ai perioadă de valabilitate a unui antivirus. Deci un program se upgradează și o bază de date e ținută actualizată, interinstituțional și fiecare va avea interesul să își pună acolo

și intervențiile, și modernizările, de la cei cu infrastructura până la cei care gestionează traficul sau semaforizarea în oraș. Și atunci această bază de date este vie, așa funcționează bazele de date GIS. Unele se actualizează permanent, 24 de ore din 24. Altele nu necesită actualizare, o dată pe lună este suficient, atunci când se implementează niște proiecte noi. Documentația de urbanism gestionată în felul acesta nu mai are termen de valabilitate. Are Londra PUG? Nu are. Are Madridul PUG? Nu are. Are niște Master Planuri care prevăd o dezvoltare pe un interval de timp îndelungat, are politici și acelea se pot schimba, pentru că politicile dau priorități, dar în ce privește realitatea de reglementare, nu vine să facă nimeni PUZ și nici nu expiră. Deci nu cred că va mai fi vorba nici în România, în 10 ani de zile, de o asemenea concepție învechită că o documentație expiră și după ce expiră se revine la ce a fost acum 20 de ani. Asta nu se mai poate. Și nu am să las eu să se întâmple treaba asta, cât voi fi președinte la Registrul Urbaniștilor, voi lupta să se schimbe acest lucru. Și sunt un adept al digitalizării, de la înlocuirea ștampilei cu semnătura digitală, pe care o să vedeți că o să o facem anul acesta, până la înlocuirea picturilor și planșelor pictate și desenate cu acest mod modern, pentru că altfel teritoriul nu se poate dezvolta.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Dau cuvântul domnului Horia Vișan.

Domnul Consilier Vișan Horia Alexandru

Mă bucur că suntem în momentul în care să fim în pragul de a avea, în sfârșit, un plan strategic care să și răspundă nevoilor orașului. Eu aș vrea să lansez o invitație și o întrebare. Avem posibilitatea, noi, cei din zona politică, să fim pro activi în ceea ce înseamnă implementarea acestui PUG? De exemplu, când în urma studiului dumneavoastră determinați că sunt anumite direcții, să ni le puteți comunica, în așa fel încât noi să începem din start să aplicăm politicile complementare? De exemplu, dacă o să ne spuneți la un anumit moment dat: este eficient să vă gândiți la politicile complementare pentru un oraș locuibil, noi atunci o să știm că trebuie să începem să facem trotuarele într-un anumit fel, lărgirea, să putem să fim un pic pro activi. Pentru că ați văzut, a durat doi ani de zile doar să se bugeteze acest lucru. Totul în oraș se mișcă cu o anumită inerție și cu o anumită greutate. Cu cât suntem mai pro activi, cu atât avem posibilitatea de a pune lucrurile în operă mai repede.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Categoric sunt de acord. Mulțumesc pentru propunere și pentru sugestie. Și vom face așa, chiar anul acesta. Noi avem un calendar de

comunicare a proiectului care ține de parcurgerea anumitor etape, pentru că s-ar putea să fie situații în care proiectul să fie continuat la modul ideal pe care ni l-am propus, sau din lipsa unor informații sau date să trebuiască să stabilim niște paliere de gestiune a informației și de reglementare. Sper să nu fim puși în situația în care, neavând informații, să nu putem să mai facem PUG-ul. Dacă registrul spațiilor verzi, spre exemplu, nu este elaborat și nu îl avem la dispoziție, noi nu putem veni cu o propunere de reglementare, pentru că va fi discutabilă, atacabilă și poate chiar greșită. Deci acesta este unul din palierele în care politicianul susține, și prin deciziile dumneavoastră, și prin susținerea pe care o puteți da proiectului, ea are mare importanță.

Noi avem o relație de comunicare și de colaborare, în momentul de față, cu echipa PMB, foarte bună. Deci cu colegii noștri din Serviciul Urbanism, instituția arhitectului-șef și cei din preajma domnului primar general am comunicat foarte bine. Și lucrurile s-au desfășurat până acum ca la carte, deci nu aici va fi o problemă. O problemă poate să vină din perspectiva unor politici complementare care să poată să facă mai facilă sau mai puțin facilă implementarea PUG-ului, dar cadrul legislativ pe care îl avem, după care noi facem acest PUG, pentru că totuși el răspunde unor cerințe legale, nu ar trebui să impiezeze. Ca să dau un exemplu, PUG-ul 2000 a instituit centura verde, culoare de protecție pe teritorii care nu erau private la vremea respectivă. Ele au devenit private după 2005. Odată puși în posesie, oamenii s-au trezit că au certificat de urbanism că în PUG a fost pădure de agrement, dar ei nu aveau nicio pădure, era un teren gol acolo. Dar pădurea ar fi trebuit să fie făcută. De aceea, noi ne menținem într-un palier al realității, o realitate pe care cât de detaliat o putem cunoaște, gestionăm și introducem în proiect, așa o să facem. Parteneriatul și comunicarea cu dumneavoastră sunt și motivul pentru care am venit aici. Dar, ca să revin asupra intervenției mele de început, mă simt foarte neconfortabil că nu am beneficiat de respectul convenit ca să ne vedem față în față.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Mulțumesc! Mai am eu două întrebări. În urma suspendării PUZ-urilor sectoarelor, una dintre disfuncționalitățile care a reapărut se referă la zonele industriale din oraș și unele chiar din centrul orașului. Există vreo variantă care în următoarea perioadă să amelioreze această problemă? Și vă spun de ce vă întreb: s-au suspendat PUZ-urile de sector, anumite zone s-au reîntors la caracterul lor industrial, conform PUG-ului adoptat în anul 2000 și în acest moment la Primăria Capitalei și în Consiliul General sunt blocate PUZ-urile care ar fi schimbat caracterul acestor zone. Și cei care au terenuri în zonele respective au ajuns să aibă destul de puține variante. O variantă ar fi să facă industrie, conform a ceea ce prevedea

PUG-ul 2000 sau să nu facă nimic, sau să ne dea în judecată. Credeți că există variante mai rapide decât adoptarea întregului PUG pentru acele zone? Sau poate în alte zone care prezintă probleme urgente?

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Așa cum este acum structurat graficul de realizare a contractului, nu sunt prevăzute asemenea situații speciale. Deci studiile se vor încheia în luna august, iar propunerea de reglementare va fi în luna noiembrie-decembrie. Eu cred că problematicile acestea vor fi cele care se vor discuta pe parcurs. Nu cred că anul acesta vor beneficia de vreo reglementare aprobată care să poată să fie aplicată, dar vor beneficia cu siguranță la PUG. Problematika fostelor zone industriale este una foarte diversă și trebuie discutată în particular, de la caz la caz, pentru că ele au câteva caracteristici comune, dar și particularități care le diferențiază. În general vorbim de spații mari, deci de teritorii cu suprafață mare, în general vorbim de spații mari care n-au rămas întregi, sunt bucăți, sunt dezmembrate, au făcut obiectul unor intervenții și așa mai departe. Deci nu mai discutăm de oportunitatea de a fructifica o zonă compactă din care funcțiunea industrială a dispărut și acum pot să evaluez impactul și să propun coerent acolo o nouă dezvoltare, că e rezidențială sau că e pol urban, pentru că de fapt sunt bucăți, eu nu cunosc vreuna care să fi rămas întregă, în sensul în care are un singur proprietar.

Mai este și problema patrimoniului industrial care trebuie să recunoaștem că nu a fost mai deloc abordată sau este trasată cu superficialitate sau cu ușurință. E o problemă care ține de foarte multe aspecte și de caracterul zonei. Eu nu cunosc sau foarte puține proiecte de tip PUZ au beneficiat și de un program de implementare sau de o anumită evaluare a impactului pe care, odată realizate, l-ar avea asupra orașului. Din acest punct de vedere vă mai spun că există niște prevederi generale ale PUG-ului care vor fi detaliate și care țin de un set de indicatori care vor trebui să fie atinși, de eficiența economică, adică nu se va mai putea face un proiect fără să spui care este impactul proiectului respectiv în raport cu zona, ce aduce în plus, ce probleme poate să creeze și cum sunt ele gestionabile, care este aportul în calitatea vieții oamenilor respectivi. Adică nu putem să mai privim doar pe interesul strict al unei eficiențe investiționale, dintr-o perspectivă foarte îngustă a investiției, ci a efectelor sale. Sunt multe aspecte care se vor regla prin PUG, pentru că este vorba de funcțiuni, compatibile sau incompatibile și de un rol important pe care aceste rezerve de teren, pentru că putem să le privim și așa, îl pot avea în diferite scenarii. La ora actuală reprezintă una din puținele situații în care putem să avem în vedere mai multe scenarii, și acolo proprietarii vor fi foarte fericiți, pentru că vor beneficia de niște reglementări flexibile.

Adică vor ști ce se poate construi, într-un scenariu sau altul, astfel încât zona aceea să și îndeplinească un anumit rol în cadrul orașului.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Mulțumesc! Alte întrebări?

Doamna Triboi Roxana

Tocmai asta este important la PUG, strategia. Baza va rămâne constantă, va fi actualizată, dar strategia este importantă, pentru că este delicat să estimăm astăzi ce provocări vor fi peste 10 ani. Asta este provocarea urbanismului astăzi, faptul că este un pic rigid, provocările vin mai repede decât se adaptează cadrul și din cauza asta un grad de flexibilitate este de dorit. Rolul universităților este extrem de important și pot aduce un aport semnificativ, datorită competențelor pe care le au universitățile. Bănuiesc că dumneavoastră cunoașteți metodologia living lab, laboratoarele vii.

Universitatea poate oferi un cadru în care toți actorii importanți să se reunească și să decidă, să discute, astfel încât să nu mai existe părți care nu sunt implicate în procesul de transformare a orașului, să nu mai existe lume pe dinafară și universitatea poate avea un rol esențial, pentru că poate crea metodologia de a coordona, monitoriza activitatea unui astfel de sistem. Rolul specialistului în planificare, arhitect, urbanist, peisagist deviază cumva către un rol de mediator social, pentru că vorbim foarte mult de investitori privați, dar sunt categoriile defavorizate care și ele trebuie să aibă acces la o calitate a vieții decentă și aici rolul nostru este esențial. Acum este tendința de a crea consilii, grupuri care discută pe o anumită tematică, care abordează o anumită tematică într-o manieră participativă, oamenii din administrație, din universitate, dar și cei de pe teritoriu și să fie un proces continuu.

Și altă idee este cea de prototip, adică nicio soluție în afară de cele esențiale nu este fixă, ea se implementează, se primește un feedback și se reajustează, deci sistemul acesta de reajustare a unei soluții este, de asemenea, foarte important.

Și ultima remarcă referitoare la alimentație, orașul nu este doar un spațiu, este o rețea de actori și întărirea colaborării între actori este foarte importantă, și la nivelul alimentației este esențială. De exemplu, producătorii locali nu au acces în piețe. Piețele din București sunt în declin. Este important cum producătorul local are acces, unde are acces, pentru că nu au acces în supermarket, în general. Deci orașul este o suprapunere de interese, de rețele de actori și trebuie luate în considerare.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Îmi place comparația cu actorii. Actorii sunt pe o scenă unde există o coregrafie. Actorii nu își îndeplinesc rolurile decât în mod coordonat, altfel iese un haos, nu iese o piesă bună. Deci cineva trebuie să facă o coregrafie și coregrafia unui spectacol este o problemă de decizie și o problemă de autoritate. Actorii suntem toți. Și privați, și locuitorii, și vizitatorii, și investitorii. Deci actorii au nevoie de regulă, au nevoie de coregrafie și au nevoie de o regie, altfel nu este un spectacol bun. Coregrafia înseamnă cum se implementează povestea asta. Dar până la urmă conducerea, regia piesei este stabilită de către municipalitate, de către Consiliul General, primarul general, prin decizie. Iar suportul deciziei trebuie să fie fundamentat, ca să fie o decizie în cunoștință de cauză, de informație și informația este în baza de date.

Unul dintre lucrurile esențiale pe care se bazează decizia este această juxtapunere de probleme și intersecția lor, care este Planul Urbanistic General. Strategiile pot fi și din afara PUG-ului. Nu am spus un lucru: noi nu inventăm acum PUG-ul, există o strategie de integrare, SIDU, strategia de integrare durabilă, există un plan de mobilitate, există mai multe documente programatice sau care au fost adoptate, care au fost discutate, care au fost achiziționate și de care ținem seama. Este o muncă foarte importantă, pentru că nu pot să vin să schimb acum dintr-o dată. Pot să atrag atenția asupra unor disfuncții sau asupra unor neconcordanțe, dacă vor fi situații în care aceste lucruri sunt neordonate. Dar trebuie să le evaluez pe toate, ca să mă bazez pe realitatea actuală. Nici Bucureștiul nu a stat pe loc în ultimii 10 ani, s-au întâmplat lucruri bune. Pe acelea le cunoaștem, le vom avea la dispoziție și le vom introduce, le vom adapta nevoilor Planului Urbanistic General.

Aportul universității este esențial. Facultatea de Arhitectură are recunoaștere internațională, acreditată acum două-trei luni de Royal Institute of British Architects, iar Facultatea de Urbanism are o curricula extrem de modernă, urbaniștii de astăzi învață GIS, ei știu să lucreze cu aceste baze de date. În protocolul proiectului există ore de training cu personalul Serviciului de Urbanism care trebuie să știe să se uite la ce facem noi și să verifice lucrurile și să vadă cum funcționează și cu dumneavoastră la fel.

Domnul Marian Moiceanu – Rector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Apropo de ce spuneți dumneavoastră, arhitectură, urbanism participativ, este minunat. Dar se întâmplă de foarte multe ori să fie 10 păreri contradictorii și atunci rolul specialistului, al profesionistului este enorm. Așa o să se întâmple și aici. Vor fi unii care vor spune într-un fel,

alții care vor spune altfel. Mă bucur foarte tare că în Consiliul General sunteți cel puțin patru inși care știți cu ce se mănâncă arhitectura și urbanismul. Proiectul acesta e un proiect de asumare, trebuie să și-l asume cineva, trebuie să ai argumente și trebuie să faci în așa fel încât să încerci să-i convingi pe cei care nu sunt convingși.

În al doilea rând, la un moment dat un coleg de-al dumneavoastră s-a ridicat și a plecat. Vreau să știți că noi am venit aici din respect față de dumneavoastră, față de ce ați făcut dumneavoastră pentru ca PUG-ul acesta să se semneze. Respectul nu poate să fie decât reciproc, adică nu e suficient să respectăm noi. O regulă de bun simț din comunicare este să te privești față în față și să discuți. Adevărul este că, într-adevăr, suntem puțin didactici, pentru că noi am funcționat doi ani de zile și online și impuneam studenților să ne vedem față în față. Respectul nostru există, de aceea am și venit, eu voi veni în momentul în care voi fi invitat, dar mă gândesc ce s-ar fi întâmplat dacă n-am fi venit nici noi.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Vă mulțumim mult că participați!

Învățatul este o operațiune continuă. De-abia așteptăm să fim învățați. Ne dorim să colaborăm și să vedem cât mai curând acest proiect dus cu bine la finalizare.

Vreau să vă mai întreb ceva. Primăriile de sector au obiectivele lor, pasaje, investiții publice, străzi, elemente de interes, blocuri sociale și așa mai departe. Păstrați un dialog cu primăriile de sector referitor la aceste lucruri pe care primarii sectoarelor și le doresc, direct sau prin intermediul Primăriei Capitalei? Cum se desfășoară?

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Da, inițierea acestui dialog a avut loc ieri. El este purtat prin intermediul Primăriei Capitalei, întrucât conform contractului pe care îl avem în derulare informațiile ne parvin de la Primăria Capitalei. Deci primăria mijlocește acest dialog, dar el este unul tehnic și profesional, pe care noi îl purtăm direct, dar drumul informațiilor trece prin Primăria Capitalei și există un protocol de colaborare semnat de toate primăriile de sector împreună cu Primăria Capitalei și sub tutela Ministerului Dezvoltării, care facilitează acest lucru. Cred că vom beneficia de un suport tehnic. Nu vreau ca proiectul să rezolve doar problema Capitalei sau a unor sectoare, el trebuie să rezolve problema Bucureștiului. Și unele probleme locale pot să fie de importanță globală. Avem această evaluare, primim aceste informații luna aceasta și se vor regăsi toate prioritățile de investiții publice și de proiecte publice, dar și proiectele mari, vor face obiectul discuțiilor și să vor regăsi preluate în PUG.

Domnul Marian Moiceanu – Rector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Dacă o primărie de sector trimite către PMB un proiect, are o anumită viziune primarul respectiv, din sectorul respectiv, cu arhitectul-șef, vor să implementeze un proiect. În momentul în care îl trimit, noi n-avem voie să îl luăm direct de acolo, va trebui să meargă în PMB. Noi având contractul cu PMB-ul, cel care decide ultimul dacă se implementează sau nu proiectul respectiv este PMB?

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

PMB nu decide dacă se implementează proiectul, pentru că PMB nu face proiectul. Ei sunt datori să ne informeze, ceea ce primesc ne transmit. Pur și simplu este o verigă firească de trasabilitate a informațiilor, dar să nu își imagineze cineva că PMB-ul filtrează și nu dă drumul la informații. Nu cred că va fi cazul. Noi lucrăm cu materialul clientului, dar există o trasabilitate a informațiilor, pentru ca informațiile să nu fie deformat pe parcurs.

Doamna Hildegard Helene Brandl

Sunt două aspecte pe care aș fi vrut să le menționez. Dezvoltarea urbană trebuie să meargă împreună cu dezvoltarea societății și ea poate să aibă diferite viteze. În acest moment avem totuși o situație în care s-au schimbat anumite atitudini și trebuie să ținem cont de ele. Partea de flexibilitate este într-adevăr foarte importantă, fiindcă eu știu că noi, ca popor, avem uneori tendința să cădem în niște extreme. Eu cred că este importantă proporționalitatea și cred că proporționalitatea va fi un leitmotiv al dezvoltării unui asemenea PUG. Indiferent cât de frumos este ceea ce noi ne imaginăm și au existat întotdeauna niște utopii urbane, trebuie să fie realmente realist, pentru că noi trăim în aceste orașe și dezvoltăm aceste orașe și există oameni care trebuie să susțină aceste dezvoltări. Cred că este important dialogul constant cu proprietarii și cu mediul de afaceri, fiindcă el duce la un PUG care într-adevăr funcționează.

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

În România sunt și niște probleme de legislație și ar trebui și ea modernizată, pentru că problemele urbanistice sunt legate de problemele de legislație. Legislația în domeniul urbanismului trebuie să evolueze și ea și iar ne întorcerea la universitate, am înființat un master în dreptul urbanismului care funcționează între Facultatea de Urbanism și Facultatea de Drept, de 10 ani, dar sunt lucruri care se construiesc greu.

Conform legislației actuale, noi putem să inserăm anumite prevederi referitoare la facilități, nu se spune nicăieri că regula urbanistică nu poate să permită facilități celor care contribuie la calitatea spațiului public care este cuantificabilă în metri pătrați de acces liber, în metri pătrați de spațiu verde, în utilizarea energiilor neconvenționale. Există deja prevederi, și obligativități și avantaje, pentru cei care aduc energie regenerabilă. Deci România e pe un drum corect. Și urbanismul de ce n-ar fi? Pentru că nu putem să facem un regulament? Ba putem. Aceasta este ambiția, dar nu de a schimba acum toată societatea românească, ci de a implementa pas cu pas, în etape, anumite lucruri, pentru ca lucrurile să nu o mai ia înapoi, adică să nu se degradeze.

Doamna Hildegard Helene Brandl

Credeți că este posibil ca în următoarele luni să vă vedeți cu mediul de afaceri și cu proprietarii?

Domnul Tiberiu Florescu – Prorector, Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu

Da, clar. Pentru că reglementările flexibile sunt asociate unor scenarii de dezvoltare. Deci oportunitățile de dezvoltare ale unor zone din oraș pot să fie gândite în mai multe feluri, sunt mai multe soluții, orice proiect are mai multe soluții. Până să ajungem să parametrizăm soluțiile optime sau categoria optimă de soluții, e bine să ne consultăm pentru că trebuie să vedem și care este intenția reală. Și atunci discuția cu mediul de afaceri satisface acest punct. Existând mai multe scenarii posibile de dezvoltare a unui pol urban, este important să corelăm capacitatea reală de investiție a unor actori publici sau privați, cu niște scenarii dezirabile. Nu ne oprește nimeni ca teritoriul să aibă două scenarii de reglementare, dar ele sunt asociate. Eu asta înțeleg din reglementare flexibilă. Scenariul 1 și scenariul 2 pot fi reglementate simultan, nu le pot pune într-o singură planșă, dar le pot pune într-o singură bază de date. În momentul în care scenariul 1 începe să fie materializat prin investiții reale, scenariul 2 este părăsit și devine viabil scenariul 1 care devine reglementare fermă. Acesta este principiul flexibilității. Deci nu pe fiecare parcelă exact ce se va face, nu am posibilitatea să reglementez Bucureștiul la nivel de PUZ pe fiecare parcelă, că nu e scopul PUG-ului, scopul este să pună în acord aceste scenarii, în raport cu infrastructura majoră, cu intrările în București, cu fluidizarea și optimizarea traficului și așa mai departe. Deci acești parametri sunt macro. După ce parametrii generali sunt setați, instrumentul de detaliere și de reglementare finală este PUZ-ul, planul urbanistic zonal. PUZ-ul a fost creat ca să detalieze niște lucruri, nu ca să schimbe mecanismele cu un impact mult mai mare. PUG-ul are misiunea de a stabili acest scenariu global cât se poate de armonizat în teritoriu, ca

să îndeplinească anumite cerințe și PUZ-urile vor stabili în continuare detaliile. Iar reglajele fine se fac la nivel de plan urbanistic de detaliu, dacă el va rămâne sau nu, conform Codului construcțiilor. Deci PUZ-ul rămâne un instrument urbanistic de reglementare, de precizie, de control, dar nu în sensul modificărilor nelimitate sau inițiativelor care nu se mai înscriu într-un scenariu de dezvoltare al orașului și al zonei.

Domnul Președinte Hazarian Constantin

Mulțumesc frumos! Mai sunt întrebări?

Vreau să vă spun că rolul acestei ședințe a fost de a răspunde întrebărilor, atât ale specialiștilor, cât și ale colegilor din Consiliul General, pentru că până acum Primăria Capitalei, prin primarul general, a ținut o conferință de presă, dar cu niște comunicate de presă destul de vagi, în care nu s-au luat întrebări, nu s-a aflat răspunsul la multe lucruri care frământă societatea în general și Bucureștiul în particular.

Vă mulțumesc frumos pentru prezență! Cred că am primit niște vești bune astăzi de care bucureștenii aveau nevoie.

Mulțumesc! Declar ședința închisă.

Ședința comisiei s-a încheiat la ora 15.30.

Notă: Consemnarea voturilor s-a realizat în conformitate cu rezultatele generate de platforma online de videoconferință WebEx pe care s-a desfășurat ședința.

PREȘEDINTE,
Constantin Hazarian

SECRETAR,
Dan Milea